

Päiväys
10.12.2024

Diaarinumero
799/03.04.04.04.19/2023

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

10.12.2024

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **17.12.2024**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 10.12.2024 nro 1710/2024, valitus ympäristölupa-asiassa, Heinälammirinteen jätekeskuksen toiminnan muuttaminen koskien kaatopaikan nykyisen läjitysalueen korottamista ja jättemateriaalien hyödyntämistä jätteenkäsittelykenttien rakentamisessa, Kuopio.

Valittaja ja luvan hakija

Jätekukko Oy

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **10.12.2024 – 16.1.2025** Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallintooikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **16.1.2025**.

10.12.2024

Dnro 799/03.04.04.19/2023

Asia Valitus ympäristölupa-asiassa

Valittaja ja luvan hakija Jätekuikko Oy

Päätös, josta valitetaan

Itä-Suomen aluehallintovirasto 2.6.2023 numero 34/2023

Itä-Suomen aluehallintovirasto on Jätekuikko Oy:n hakemuksen eräiltä osin hyläten muuttanut Kuopion (Heinälamminrinteen) jätekeskuksen toimintaa koskevan ympäristöluvan 16.10.2015 numero 68/2015/1 lupamääräyksiä 1, 7 ja 21 sekä lisännyt uudet lupamääräykset 21a–21e.

Lupamääräykset 21, 21c ja 21e kuuluvat kokonaisuudessaan seuraavasti.

21. Jätekeskuksen jätteenkäsittelykenttien rakenteissa tiiviin pintakerroksen ja kantavan kerroksen alapuolisessa jakavassa kerroksessa ($\leq 1,5$ m) saadaan hyödyntää lasia, posliinia, betonimursketta, asfalttia, tiiliä, lievästi pilaantuneita maa-aineksia sekä polttolaitosten kuonia, tuhkia ja pohjahiekkoja ja muita vastaavia tarkoitukseen soveltuvia jätteitä, joiden rakennustekniset ominaisuudet, haitta-aineiden liukoisuudet ja laadunvarmistus vastaavat valtioneuvoston asetuksen eräiden jätteiden hyödyntämistä maarakentamisessa (843/2017) tarkoitettuja jätteitä ja päällystetyn kenttärakenteen vaatimuksia.

Kenttäalueet, joilla jätemateriaaleja saa hyödyntää, on osoitettu aluehallintoviraston päätöksen 2.6.2023 nro 34/2023 liitteenä olevassa 30.3.2023 päivitetystä piirustuksesta ”Materiaalien hyötykäyttö 16X191749.BAEE8-14”.

Hyödynnettävän jätemateriaalin etäisyyden pohjaveteen on oltava vähintään yksi metri niin, ettei pohjavesi missään olosuhteessa joudu kosketuksiin jätemateriaalin kanssa. Riittävä etäisyys pohjaveteen ja mahdollinen pohjaveden paineellisuus kenttäalueella on varmistettava mittauksin ennen kunkin kenttäalueen lopullisten rakennussuunnitelmien laatimista ja rakentamisen aloittamista.

Jättemateriaalista rakennettavan kentän etäisyyden lähimpään pintaveteen on oltava vähintään 30 metriä.

21c. Kenttäalueiden pinnankallistukset, vesienkeräilyrakenteet ja liikennealueet on suunniteltava ja rakennettava niin, että kenttien valmistuttua jättemateriaalien käsittelyyn käytettävien alueiden jätevedet voidaan keräillä ja johtaa käsiteltäviksi ilman, että ne sekoittuvat erilaista käsittelyä edellyttäviin jätevesiin, puhtaisiin kuivanapitovesiin tai pintavesiin.

Kenttäalueiden rakentamisen vaiheistus on suunniteltava ja toteutettava niin, että kerrallaan peittämätön alue on mahdollisimman pieni. Rakentamisen aikana avoinna olevan jätetäytön pölyämistä on tarkkailtava silmämääräisesti sekä tarpeen mukaan estettävä kastelemalla ja tiivistämällä.

Jättemateriaaleista rakennettavan kenttäalueen jätetäyttökerros on peitettävä puhtailla maa-aineksilla kahden vuoden kuluessa ja pintarakenteella kolmen vuoden kuluessa kenttäalueen rakentamisen alkamisesta lukien. Valmiin päällystetyn kentän pintarakenteen on oltava nestetiivis.

Laitoksen alueen rakenteissa hyödynnettäviä jätteitä saa varastoida laitosalueella enintään kolme vuotta.

21e. Jätekeskuksen jätteenkäsittelykenttien voimakkaan tuhkan kenttäalueen (kentän 7 osa-alue) sekä kenttien 7B ja 12 rakentamisessa saadaan poiketa valtioneuvoston asetuksen eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (843/2017) määritellyistä vaatimuksista jättemateriaalien kerrospaksuuksien ja haitta-aineiden liukoisuuksien osalta silloin, kun kenttien rakentaminen täyttää edellä sanottujen määräysten 21, 21b, 21c ja 21d lisäksi seuraavat vaatimukset:

- Kenttäalueen pohjamaa on tasattava niin, että kentän rakentamiseksi tarvittava hyödynnettävän jätteen kerrospaksuus tasatusta pohjasta kentän tavoitekorkeuteen on mahdollisimman pieni.
- Jättemateriaaleista rakennettavan jakavan kerroksen alapuolella on oltava tasalaatuinen mineraalinen tiivistyskerros, jonka paksuus on vähintään 0,5 metriä ja vedenläpäisevyys enintään 5×10^{-8} m/s. Mineraalinen tiivistyskerros voidaan korvata vaihtoehtoisella rakenteella, jos sen osoitetaan täyttävän vastaavat tiiveyttä ja rakenteellista kestävyyttä koskevat vaatimukset.
- Tiivistyskerroksen ja jättemateriaalista rakennettavan jakavan kerroksen väliin on tehtävä kuivatusrakenne. Tiivistyskerroksen korkeussuhteet ja kuivatusrakenne on suunniteltava ja toteutettava suotoveden keräilemiseksi ja johtamiseksi hallitusti.
- Voimakkaan tuhkan kenttäalueen sekä kenttien 7B ja 12 alueella muodostuvat suotovedet ja rakentamisen aikainen pintavalunta on keräiltävä.

- Kenttien 7B ja 12 alueilta keräiltävän veden laatua ja määrää on tarkkailtava ainakin kolme kertaa vuodessa touko-, heinä- ja lokakuussa. Otettavista vesinäytteistä on analysoitava Itä-Suomen aluehallintoviraston päätöksen 10.10.2022 nro 59/2022 lupamääräyksen 52b mukaisten määritysten lisäksi happamuus (pH), sähkönjohtavuus, sulfaatti, kloridi ja molybdeeni.
- Kenttäalueiden 7B ja 12 suotovedet ja rakentamisen aikainen pintavalunta saadaan johtaa ympäristöön käsittelemättöminä, jos niiden laatu täyttää Itä-Suomen aluehallintoviraston päätöksen 10.10.2022 nro 59/2022 lupamääräyksen 28 mukaiset ainepitoisuuksien raja-arvot. Muussa tapauksessa vedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista ympäristöön tai viemäritävä.
- Jos kenttäalueiden 7B tai 12 alueelta keräiltäviä suotovesiä tai rakentamisen aikainen pintavalunta johdetaan ympäristöön, on tätä koskeva pintavesien tarkkailu sisällytettävä alueen pintavesien yhteistarkkailuohjelmaan. Yhteistarkkailuohjelman muutosesitys on toimitettava Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksyttäväksi ennen suotovesien tai rakentamisen aikaisen pintavalunnan johtamisen aloittamista.
- Voimakkaan tuhkan kentän alueen suotovedet ja rakentamisen aikainen pintavalunta on johdettava viemäriin johdettavien vesien tasausaltaaseen.

Edellä sanottujen vaatimusten täytyessä voimakkaan tuhkan kenttäalueen sekä kenttien 7B ja 12 rakentaminen saadaan tehdä seuraavasti:

- hyödynnettävän jättemateriaalin kerrospaksuus saa poiketa lupamääräyksen 21 mukaisesta kerrospaksuudesta hakemuksessa esitetysti, ja
- hyödynnettävän jättemateriaalin sisältämien haitta-aineiden liukoiset pitoisuudet ($L/S=10$) saavat olla yksittäisissä näytteissä enintään 30 prosenttia korkeampia verrattuna valtioneuvoston asetuksessa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (843/2017) mukaisiin enimmäispitoisuuksiin.

Tämän lupamääräyksen mukaisesti toimittaessa saadaan voimakkaan tuhkan kentän alueella hyötykäyttää kaikkia lupamääräyksessä 21 lueteltuja jättemateriaaleja ja kenttien 7B ja 12 alueilla muita lupamääräyksessä 21 lueteltuja jättemateriaaleja paitsi polttolaitosten kuonia, tuhkia ja pohjahiekkoja.

Tämän lupamääräyksen mukaisesti toimittaessa voimakkaiden tuhkien kentän alueella hyödynnettävän Kuopion Energian Haapaniemen voimalaitoksen lento- ja pohjatuhkan osalta seuraavien haitta-aineiden liukoiset pitoisuudet ($L/S=10$) saavat valtioneuvoston asetuksen eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (843/2017) mukaisesti määritettyinä olla enintään: sulfaatti 20 000 mg/kg, kloridi 4 000 mg/kg, fluoridi 100 mg/kg, molybdeeni 8 mg/kg ja kromi 10 mg/kg.

Aluehallintovirasto on perustellut päätöstään muun ohella seuraavasti:

Jätteiden hyödyntäminen jätekeskuksen rakenteissa

Jätekeskuksen ympäristöluvan lupamääräyksen 21 muuttaminen ja uudet lupamääräykset 21a–21e liittyvät jätemateriaalien hyödyntämiseen jätekeskuksen rakentamisessa. Lisäksi on mahdollistettu jätemateriaalien hyödyntäminen loppusijoitusalueen kaasunkeräilyrakenteiden ympäristäytöissä.

Jätteen hyödyntämistä koskevan ympäristölupaharkinnan lähtökohtana ei ole MARA-asetuksessa säädettyjen pitoisuusarvojen noudattaminen. Ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ja toiminnalle asetettavat vaatimukset harkitaan hyödynnettävästä jätteestä hakemuksessa esitettyjen tietojen, hyödyntämiskohteen ominaisuuksien, arvioitavien ympäristövaikutusten ja riittävän yksityiskohtaisen riskinarvioinnin perusteella. Hakemukseen liitettyä riskinarviointia voidaan tässä tapauksessa pitää riittävänä, kun huomioon otetaan annetut lupamääräykset. Nämä estävät tehokkaasti rakentamisesta aiheutuvat päästöt ympäristöön.

Nyt annettujen lupamääräysten mukaisesti tehtävä hyötykäyttö täyttää jätteen hyötykäytölle jätelaissa ja jäteasetuksessa asetetut vaatimukset niiltä osin ja siinä laajuudessa, kuin kysymystä on tässä yhteydessä arvioitava.

Hakijan esitykseen hyötykäytettävän jätemateriaalin laatuvaatimusten lieventämisestä ei ole sisällynyt esimerkiksi jätekentän rakenteita koskevien vaatimusten muuttamista niin, että esityksestä aiheutuva ympäristövaikutusten kasvu estetään. Hakemukseen liitettyssä riskinarvioinnissa lähtökohtana on ollut muun ohella tehokas pölyntorjunta ja se, ettei päästöjä pintavesiin muodostu. Myönnettyyn lupaan on sisällytetty tarpeelliset määräykset näiden päästöjen torjunnasta.

Lupamääräyksiin on sisällytetty riittävät suojaetäisyydet pintavesiin kuten Lapinjärven laskuojaan, Heinälamminojaan ja Korvapuroon, sekä rakenteelliset ja toiminnalliset vaatimukset, joiden mukaisesti jätemateriaaleista tehtävien kenttärakenteiden pölypäästöt ja haitallisten aineiden päästöt vesiin estetään tehokkaasti. Näiden lisäksi päästöjen tarkkailu ja mahdollisuus tarvittaessa käsitellä suotovedet ennen niiden johtamista ympäristöön mahdollistavat ympäristöluvan myöntämisen hakemuksen mukaiseen toimintaan. Laadulliset kriteerit vesien johtamisesta pintavesiin on ratkaistu aluehallintoviraston päätöksellä 10.10.2022 nro 59/2022 (ei lainvoimainen) ja sisältyvät ympäristöluvan lupamääräykseen 28.

Lupamääräysten yksityiskohtaisia perusteluja

Lupamääräys 21e sisältää vaatimukset, joiden mukaisesti toimittaessa jätteenkäsittelykenttien voimakkaan tuhkan kenttäalueen (kentän 7 osa-alue) sekä kenttien 7B ja 12 rakentamisessa voidaan poiketa haetusti muiden jätteenkäsittelykenttien rakentamisessa sovellettavista rakenteita (kerrospaksuudet) ja hyödynnettävän jättemateriaalin ominaisuuksia (haitta-aineiden liukoisuudet) koskevista vaatimuksista.

Kenttäalueen pohjamaan tasaaminen on tarpeen kuivatuskerroksen rakentamiseksi ja myös edellä sanottujen jättemateriaalin hyödyntämisen kriteerien kannalta. Jättemateriaalikerroksen alapuolinen mineraalinen tiivistyskerros ja kuivatuskerros mahdollistavat suotovesien hallitun keräilyn, johtamisen ja tarkkailun rakenteilla olevalta kenttäalueelta. Tämä on välttämätöntä hallitsemattomien pintavesipäästöjen estämiseksi, mikä on ollut myös hakemuksen ja siihen liitetyn riskinarvioinnin lähtökohtana. Aluehallintoviraston arvion mukaan tällaisessa tapauksessa ei ole tarpeen edellyttää täysin tiivistä pohjarakennetta, vaan lupamääräyksen mukainen tiiveysvaatimus on riittävä suotovesien keräilemiseksi kuivatusrakenteen kautta. Hakemukseen liitetyn puolikvantitatiivisen riskinarvioinnin perusteella päästöt pintavesiin estetään hyödyntämisalueen ympärille tehtävillä ojituksilla. Samassa selvityksessä on arvioitu esimerkiksi kadmiumin, lyijyn ja nikkelin laskennallisesti arvioitujen pitoisuuksien suotovedessä muodostuvan valtioneuvoston asetuksen 1022/2006 mukaisia suurimpia sallittuja enimmäispitoisuuksia pienemmiksi. Kyseiset enimmäispitoisuudet koskevat pintavesiä.

Riskinarviointi on tehty lähinnä tutkimuskäyttöön tarkoitetulla laskentamallilla ja laskelmaan sisältyy runsaasti epävarmuutta. Hakemukseen ei sisälly yleispiirteisiä arvioita lukuun ottamatta selvitystä hankealueen pohjavesien kulkeutumisesta ja pohjaveden yhteydestä ympäristön pintavesiin. Tiedossa on, että alueella esiintyy paineellista pohjavettä ja kallioperän ruhjevyöhyke, jotka lisäävät epävarmuutta pohjaveteen päätyvien haitta-aineiden kulkeutumisesta. Ympäristönsuojelulain varovaisuusperiaate huomioon ottaen aluehallintovirasto pitää tarpeellisenä estää suotovesien ja rakentamisen aikaisen pintavalunnan hallitsematon päätyminen pintavesiin tai pohjavesiin. Lupamääräyksen mukaisesti toimittaessa varmistetaan, ettei jättemateriaalien hyödyntämisestä kenttärakentamisesta aiheudu ennakoimatonta vesistön pilaantumista tai sen vaaraa.

Kenttien 7B ja 12 alueen käyttöön lupamääräyksen 21e mukaiseen jätteiden hyödyntämiseen ei ole hyväksytty voimalaitostuhkia (polttolaitosten kuonia, tuhkia ja pohjahiekkoja). Näiltä osin on otettu huomioon kyseisten kenttäalueiden suuret hyödynnettävien jättemateriaalien kerrospaksuudet ja tuhkien sisältämien haitta-aineiden korkeat pitoisuudet ja liukoisuudet. Voimakkaan tuhkan kentän alueella kerrospaksuudet ovat pienemmät ja

tuhkien hyödyntäminen on mahdollista, mutta edellyttää alueen suotovesien viemärointiä. Kenttien 7B ja 12 osalta suotovesien johtamiseen ympäristöön sovelletaan laitokselle myönnettyssä ympäristöluvassa (Itä-Suomen aluehallintoviraston päätöksen 10.10.2022 nro 59/2022 lupamääräys 28, ei lainvoimainen) koko toiminnalle asetettuja kriteerejä.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Jätekukko Oy on valituksessaan vaatinut, että aluehallintoviraston päätöksen lupamääräyksiä 21, 21c ja 21e muutetaan seuraavasti.

Lupamääräyksen 21 neljännen kappaleen määräys, jonka mukaan jätemateriaalista rakennettavan kentän etäisyyden lähimpään pintaveteen on oltava vähintään 30 metriä, on muutettava kuulumaan siten, että jätettä sisältävän rakennekerroksen etäisyyden lähimpään vesistöön on oltava vähintään viisi metriä.

Vaatimusta on perusteltu seuraavasti. Lauseen alku tulee muotoilla siten että etäisyysvaatimus koskee jätemateriaalista rakennettavaa osaa, ei koko kenttää.

Sana ”pintaveteen” tulee korvata sanalla ”vesistöön”, joka on määritelty vesilain (587/2011) 1 luvun 3 §:ssä. Täsmällisempi ilmaisu helpottaa lupamääräyksen tulkintaa ja on yhteneväinen valtioneuvoston eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa antaman asetuksen (843/2017) jätteen hyödyntämistä koskevan sijaintipaikan vaatimusten kanssa.

Vähimmäisetäisyysvaatimus on muutettava 30 metristä 5 metriin. Jätekeskusalueella jätteiden hyödyntäminen kenttärakenteissa ei aiheuta lähimmille vesistöille merkityksellisesti suurempaa pilaantumisen riskiä, jos hyödyntäminen sallitaan 5 metrin etäisyydellä vesistöä, kuin jos hyödyntäminen tapahtuu 30 metrin etäisyydellä vesistöä.

Tässä kohteessa lähimmät vesistöt ovat puroja, ei esimerkiksi jokia tai järviä, joissa virtaa merkittäviä vesimääriä ja vedenpinnan vaihtelut voisivat olla hyvinkin merkittäviä tulva-aikoina. Rakentamisen aikana hyödynnettävien materiaalien pölyämistä ja materiaalin virtaaminen pintaveden mukana estetään. Valmiin kentän rakenteissa on pinnalla asfalttikerros ja luiskissa moreeni, jotka estävät haitta-aineiden pääsyn vesistöön. Alueella on laaja ja kattava vesientarkkailuohjelma, ja tarkkailu alueella tulee jatkumaan vielä vuosikymmeniä. Vesitarkkailun avulla voidaan osoittaa, että rakenne ei aiheuta vesistön pilaantumista.

Etäisyysvaatimuksen pienentäminen 30 metristä 5 metriin lisää merkittävästi jätemateriaalin hyödyntämismahdollisuutta alueella ja vähentää purojen siirto- ja putkitustarvetta.

Lupamääräyksen 21c kolmannen kappaleen viimeinen virke, jonka mukaan valmiin päällystetyn kentän pintarakenteen on oltava nestetiivis, on muutettava kuulumaan siten, että valmiin päällystetyn kentän pintarakenteen tulee olla

asfalttia, jonka tyhjättila on enintään 5 % tai vastaava muu materiaali siten, että enintään 5 % sadevedestä imeytyy rakenteeseen.

Vaativuudesta on perusteltu seuraavasti. Valmiin päällystetyn kentän pintarakenteen vaativuudesta ”pintarakenteen on oltava nestetiivis” on täsmennettävä vastaamaan valtioneuvoston eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa antaman asetuksen (843/2017, oikeastaan 843/2017) mukaista määritelmää päällystämistä. Täsmällisempi ilmaisu helpottaa lupamääräyksen tulkintaa.

Lupamääräyksen 21e ensimmäisen kappaleen 2 kohdan alkuun on tehtävä seuraavanlainen lisäys (*muutosesitys kursivilla*):

”Mikäli hyödynnettävän jättemateriaalin haitta-aineiden pitoisuus- tai liukoisuusarvot eivät täytä valtioneuvoston asetuksen eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (846/2017) tarkoitettuja päällystetyn kenttärakenteen vaatimuksia, jättemateriaaleista rakennettavan jakavan kerroksen alapuolella on oltava tasalaatuinen tiivistyskerros, jonka paksuus on vähintään 0,5 metriä ja vedenläpäisevyys enintään 5×10^{-8} m/s. Mineraalinen tiivistyskerros voidaan korvata vaihtoehtoisella rakenteella, jos sen osoitetaan täyttävän vastaavat tiiveyttä ja rakenteellista kestävyyttä koskevat vaatimukset”.

Vaativuudesta on perusteltu seuraavasti. Tiiviin pohjarakenteen rakentamisvaativuus on muutettava koskemaan vain sellaisia kenttiä, joissa hyödynnetään MARA-asetuksen päällystetyille kenttärakenteille asetetut haitta-aineiden pitoisuus- ja liukoisuusvaativuudet ylittäviä materiaaleja. Alueelle tehdyn riskinarvioinnin perusteella alueella voidaan hyödyntää myös paksuilla jätettä sisältävillä rakennekerroksilla toteutettuja kenttärakenteita ilman erillisiä tiiviitä pohjarakenteita. Riskiarvioinnin perusteella paksimmat rakennekerrokset eivät aiheuta ympäristön pilaantumista.

Lupamääräyksen 21e ensimmäisen kappaleen 3 kohdan alkuun on tehtävä seuraavanlainen lisäys (*muutosesitys kursivilla*):

”Mikäli hyödynnettävän jättemateriaalin haitta-aineiden pitoisuus- tai liukoisuusarvot eivät täytä valtioneuvoston asetuksen eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (846/2017) tarkoitettuja päällystetyn kenttärakenteen vaatimuksia, tiivistyskerroksen ja jättemateriaalista rakennettavan jakavan kerroksen väliin on tehtävä kuivatusrakenne. Tiivistyskerroksen korkeussuhteet ja kuivatusrakenne on suunniteltava ja toteutettava suotoveden keräilemiseksi ja johtamiseksi hallitusti”.

Vaativuudesta on perusteltu seuraavasti. Kuivatusrakenteen rakentamisvaativuus on muutettava koskemaan vain sellaisia kenttiä, joissa hyödynnetään MARA-asetuksen päällystetyille kenttärakenteille asetetut haitta-aineiden pitoisuus- ja liukoisuusvaativuudet ylittäviä materiaaleja. Alueelle tehdyn riskinarvioinnin perusteella alueella voidaan hyödyntää myös paksuilla jätettä sisältävillä rakennekerroksilla toteutettuja kenttärakenteita ilman erillisiä kuivatusrakenteita.

Lupamääräyksen 21e ensimmäisen kappaleen 4 kohdan loppuun on tehtävä seuraavanlainen lisäys (*muutosesitys kursivilla*):

”Voimakkaan tuhkien kenttäalueen sekä kenttien 7B ja 12 alueella muodostuvat suotovedet ja rakentamisen aikainen pintavalunta on keräiltävä, mikäli hyödynnettävän jätemateriaalin haitta-aineiden pitoisuus- tai liukoisuusarvot eivät täytä valtioneuvoston asetuksen eräiden jätteiden hyödyntämistä maarakentamisessa (846/2017) tarkoitettuja päällystetyn kenttärakenteen vaatimuksia.”

Vaatimusta on perusteltu seuraavasti. Vesienkeräilyvaatimus on muutettava koskemaan vain sellaisia kenttiä, joissa hyödynnetään MARA-asetuksen päällystetyille kenttärakenteille asetetut haitta-aineiden pitoisuus- ja liukoisuusvaatimukset ylittäviä materiaaleja. Alueelle tehdyn riskinarvioinnin perusteella alueella voidaan hyödyntää myös paksuilla jätettä sisältävillä rakennekerroksilla toteutettuja kenttärakenteita ilman erillisiä vesienkeräilyrakenteita.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeus on tiedottanut valituksesta julkisella kuulutuksella. Tieto kuulutuksesta on julkaistu Kuopion kaupungissa.

Itä-Suomen aluehallintovirastolta on pyydetty lausunto valituksesta. Asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, sekä Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Järvi-Suomen kalatalouspalveluille (Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaisen), Kuopion kaupungille, Kuopion kaupungin ympäristönsuojelu- ja terveydensuojeluviranomaisille sekä Kuopion Vesi Oy:lle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen valituksesta.

Itä-Suomen aluehallintovirasto on lausunnossaan katsonut, että valitus on kokonaisuudessaan hylättävä ja todennut valituksessa esitettyjen vaatimusten osalta seuraavaa.

Lupamääräys 21

Pintavesi on määritelty vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) 2 §:n 1 kohdassa. Termiä käytetään valtioneuvoston asetuksessa vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista (1022/2006) ja se kattaa myös vesilain (587/2011) mukaiset vesistöt. Lupamääräyksen tarkoitus on ehkäistä jätemateriaaleista liukenevien aineiden kulkeutumista pintavesiin. Ennen hakijan vaatiman muutoksen tekemistä olisi ensin määriteltävä, mitkä jätekeskuksen ympäristön pintavedet ovat vesistöä ja sen jälkeen arvioitava, onko määräys näin muutettuna riittävä. Hallinto-oikeuden ei tulisi ottaa tällaista kysymystä ratkaistavakseen ensiasteen viranomaisena, eikä asiaa ole valituksesta ilmenevin perustein syytä palauttaa aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi.

Määräyksen mukaisessa 30 metrin suojaetäisyydessä on otettu huomioon hakemukseen ja siihen liitettyyn riskinarvioon sisältyvä epävarmuus haitallisten aineiden kulkeutumisesta pintavesiin. Hakemuksen ja siihen liitetyn riskinarvioinnin lähtökohtana on ollut, että aineita ei kulkeudu pintavesiin. Riittävän suojaetäisyyden määrittäminen suhteessa pintavesiin on välttämätöntä vesienhallinnan järjestämiseksi ja kenttäalueille sijoitettavien jätteiden haitallisten aineiden pintavesiin kulkeutumisen estämiseksi. Hakijan esittämä viiden metrin suojaetäisyys jätemateriaalista vesistöön ei olisi riittävä luvassa edellytetyn vesienhallinnan järjestämiseksi, kuten ei myöskään riittävä estämään haitallisten aineiden kulkeutumista eri kulkeutumisreittejä pitkin.

Lupamääräys 21c

Lupamääräyksen 21c kolmannen kappaleen termi nestetiivis on vallitsevassa lupakäytännössä yleisesti käytetty, teknologiariippumaton ja yksiselitteinen pintarakenteen tiiveysvaatimus. Termi ei ole lainvastainen, epäselkeä eikä epätarkoituksenmukainen. Hallinto-oikeuden ei tule muuttaa lupamääräystä yksinomaan siitä syystä, että hakija vaatii saman asian ilmaiseista toisin sanoen.

Lupamääräys 21e

Valituksenalaisella päätöksellä on selkeytetty laitoksen voimassa olevaan ympäristölupaan sisältyvää oikeutta hyödyntää jätteitä kenttärakentamisessa. Tässä tarkoituksessa on annettu ympäristöluvan lupamääräysten 21, 21b, 21c ja 21d mukaiset jätteen hyödyntämisen edellytykset. Hyödynnettävien jätemateriaalien ominaisuudet on yksilöity lupamääräyksessä 21 pääosin viittauksena valtioneuvoston asetuksessa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (843/2017) määriteltäviin vaatimuksiin jätemateriaalien kerrospaksuuksista ja haitta-aineiden liukoisuuksista päällystetyssä kenttärakenteessa. Tämän jälkeen lupaan on sisällytetty hakemuksella varsinaisesti pyydetty lupamääräyksen 21e mukainen oikeus hyödyntää rajatusti myös sellaisia jätteitä, jotka eivät kaikilta osin täytä kyseisiä asetuksen mukaisia vaatimuksia.

Lupamääräys 21e mahdollistaa lupamääräystä 21 suuremmat kerrospaksuudet ja haitta-aineiden liukoisuudet yksilöidyillä kenttäalueilla, jotka ovat niin sanottu voimakkaan tuhkan kenttäalue (kentän 7 osa-alue) sekä kentät 7B ja 12. Jätteen hyödyntämiselle ympäristöluvassa asetetut vaatimukset ovat tarkkarajaisia ja niiden tarkoituksena on estää tehokkaasti pohjaveden pilaantumisvaara ja aineiden kulkeutuminen pintavesiin. Haitallisten aineiden kulkeutuminen pohjavesiin ja pintavesiin voidaan estää lähinnä rakenteellisin keinoin silloin, kun liukenevien aineiden määrät voivat muodostua suuriksi. Aineiden kulkeutumisriskin kannalta aineiden liukoisuuden ohella myös jäterakenteen kerrospaksuudella on yhteys siitä liukenevien aineiden kokonaismäärään, pitoisuuksiin ja leviämiseen.

Hakemukseen liitetyn riskinarvion yleispiirteisyys, jätekeskuksen alueen pohjavesiolot ja ympäristön ominaispiirteet huomioon ottaen lupamääräyksessä edellytetyt rakenteelliset vaatimukset ovat välttämättömiä

myös silloin, kun lupamääräysten 21, 21b, 21c ja 21d mukaisista vaatimuksista poiketaan yksinomaan hyödynnettävän jätteen kerrospaksuuden osalta. Ne vastaavat ympäristönsuojelulain 53 §:n mukaisesti toiminnalta edellytettävää parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaatimustasoa ja varmistavat, ettei toiminnasta muodostu ympäristönsuojelulla kiellettyä pilaamisvaikutusta.

Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue (jäljempänä myös ELY-keskus) on vastineessaan todennut muun muassa seuraavaa.

Lupamääräys 21

Jätekeskuksen alueella olevat merkittävät virtaavat vedet ovat noroja tai puroja eli vesistöjä. Asiaa käsiteltäessä on kuitenkin huomioitava se, että nykyinen määräys mahdollistaa jäterakenteen rakentamisen käytännössä kiinni vesistöön, jos virtaava vesi putkitetaan, koska luvassa määrätty suojaetäisyys koskee suojaetäisyyttä avonaiseen pintaveteen, ei putkessa virtaavaan veteen. Jos määräyksessä termi pintavesi muutetaan vesistöksi etäisyyttä muuttamatta, tarkoittaisi se sitä, että etäisyyden vesistöön on aina oltava 30 metriä, myös silloin, kun vesistö on putkitettu. Koska toimitaan jätekeskusalueella, etäisyyttä vesistöön voidaan pienentää 30 metristä, mutta 5 metriä on liian vähän. Suojaetäisyyden avonaiseen vesistöön tulee olla vähintään 15 metriä.

Lupamääräys 21c

Muutoksenhakijan esitys on perusteltu. Täsmällisempi määritelmä on tarpeen.

Lupamääräys 21e

Muutoksenhakijan kohtaan 21e esittämät muutokset ovat perusteltuja. Hakija on esittänyt luvanhakuvaiheessa riskinarviot, joiden perusteella rakennettaessa kenttiä MARA-asetuksen mukaisilla materiaaleilla merkittävää riskiä ei muodostu, vaikka jätemateriaalien kerrospaksuudet ylittävät MARA-asetuksen mukaiset paksuudet. Lupapäätöksen perusajatus on, että kenttiä voidaan rakentaa jätemateriaaleilla ilman suojarakenteita, kun kerrospaksuudet ja jätemateriaalien laatu täyttävät MARA-asetuksen vaatimukset. Kuitenkin nyt toimitaan jätekeskusalueella, missä on muun muassa kattava ympäristövaikutusten seuranta poiketen muusta normaalista MARA-asetuksen mukaisesta rakentamisesta, joten lähtökohtaisesti, mikäli riskinarviointi sen mahdollistaa, tulisi jätekeskusalueella pystyä hyödyntämään jätteitä myös MARA-asetuksen laajemmin ilman, että rakenteille määrätään lähes kaatopaikkarakenteita vastaavat pohjarakenteet.

Kuopion kaupungin ympäristönsuojelu- ja terveydensuojeluviranomainen sekä Järvi-Suomen kalatalouspalvelut ovat ilmoittaneet, että ne eivät anna asiassa vastinetta.

Kuopion Vesi Oy on vastineenaan pyytänyt huomioimaan asiassa aikaisemmin antamansa lausunnon.

Jätekukko Oy on vastaselityksessään todennut muun muassa seuraavaa. Lupamääräyksessä 21 jää epäselväksi, mitä pintavedellä tarkoitetaan. Tarvitaan tarkempi määrittely sille, tuleeko suojaetäisyys jättää alueen läheisyydessä ja rakennettavien kenttäalueiden halki kulkeviin puroihin, avo-ojiin ja mahdollisesti putkitettaviin vesialueisiin. Suunniteltujen jätemateriaaleilla rakennettavien kenttäalueiden halki nykytilanteessa kulkeva avonainen vesialue on tarkoitus joko putkittaa tai siirtää kulkemaan kentän reunalle ennen kentän rakentamista, jotta rakentamisella tai valmiilla rakenteella ei ole vaikutusta veden laatuun. Jätekukko Oy:n lupamääräyksen tulkinnan mukaan kentässä hyödynnettävän jätemateriaalin suojaetäisyys avonaiseen vesialueeseen tulee olla 30 metriä, mikä tarkoittaisi sitä, että uoman putkitusta tulisi jatkaa vielä 30 metriä kentän reunan yli. Pohjois-Savon ELY-keskuksen näkemyksen mukaan suojaetäisyys avonaiseen vesistöön tulee olla vähintään 15 metriä. Veden laadun turvaamiseksi on 15 metrin suojaetäisyys kentän vierellä kulkeviin avovesiin hyväksyttävissä ja kohtuudella toteutettavissa. Ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista putkittaa luonnontilaista vesiuomaa turhaan.

Lupamääräyksen 21c termi ”nestetiivis pintarakenne” on epäselkeä. Myös valituksessa ehdotettu tarkempi määritelmä on teknologiariippumaton.

Valittaja on vastaselityksessään lisäksi esittänyt, että jätemateriaalien hyödyntäminen kenttärakenteissa paikoin yli 1,5 metrin kerrospaksuuksin olisi mahdollista ilman erillisiä tiiviitä pohjarakenteita ja hyödynnettävän jätemateriaalikerroksen alapuolelle tehtäviä vesienkeräilyjä, mikäli valvontaviranomainen toteaa kenttäkohtaisen riskinarvioinnin perusteella sen olevan mahdollista.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Perustelut

Sovellettavia säännöksiä

Ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (*selvilläolovelvollisuus*).

Ympäristönsuojelulain 7 §:n 1 momentin mukaan toiminnanharjoittajan on järjestettävä toimintansa niin, että ympäristön pilaantuminen voidaan ehkäistä ennakolta. Jos pilaantumista ei voida kokonaan ehkäistä, se on rajoitettava mahdollisimman vähäiseksi. Toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintansa päästöt ympäristöön ja viemäriverkostoon mahdollisimman vähäisiksi.

Ympäristönsuojelulain 17 §:ssä säädetään pohjaveden pilaamiskiellosta.

Ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset: 1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista; 2) maaperän ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemisestä; 3) jätteistä sekä niiden määrän ja haitallisuuden vähentämisestä; 4) toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa; 5) toiminnan lopettamisen jälkeisestä alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä sekä muista toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista; 6) muista toimista, joilla ehkäistään tai vähennetään ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Saman pykälän 3 momentin mukaan lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä tekniikkaa.

Ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset jätteistä ja jätehuollosta jätelain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamiseksi.

Eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa annetun valtioneuvoston asetuksen (MARA-asetus) 3 §:n 5 kohdan mukaan päällystämällä tarkoitetaan kyseisessä asetuksessa jätettä sisältävän rakenteen suojaamista asfaltilla, jonka tyhjätila on enintään 5 prosenttia, tai muulla materiaalilla siten, että enintään 5 prosenttia sadevedestä imeytyy rakenteeseen.

Samana asetuksen 4 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaan sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulaissa ja jätelaissa (646/2011) säädetään, jätteen hyödyntäminen maarakentamisessa ilman ympäristölupaa edellyttää, että jätettä sisältävän rakennekerroksen etäisyys pohjaveden enimmäiskorkeudesta on vähintään yksi metri ja maarakentamiskohteen etäisyys vesilain (587/2011) 1 luvun 3 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettusta vesistöstä, talousvesikäyttöön tarkoitettusta kaivosta tai lähteestä on vähintään 30 metriä.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 13 §:n 1 momentin mukaan valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Asiassa saatu selvitys ja oikeudellinen arviointi

Hakemus

Yhtiön hakemus on koskenut muun muassa poikkeamista MARA-asetuksessa säädetyistä jätteiden hyötykäytön kriteereistä.

Lupamääräys 21

Valituksessa on vaadittu että lupamääräyksen termi ”jättemateriaalista rakennettava kenttä” on muutettava muotoon ”jätettä sisältävä rakennekerros”.

Lupamääräys koskee jättemateriaalista rakennettavaa kenttää. Tällöin rakennekerros sisältää jätettä. Hallinto-oikeuden tehtävänä on valituksen perusteella arvioida, onko valituksenalainen päätös lainmukainen. Valituksessa ei ole esitetty erityisiä perusteita sille, miksi lupamääräystä 21 olisi yllä mainitun termin osalta lainvastaisena muutettava. Vaatimus kyseisen lupamääräyksen muuttamisesta tältä osin on siksi hylättävä.

Valituksessa on edelleen vaadittu, että lupamääräystä 21 muutetaan siten, että termi ”pintavesi” korvataan sanalla ”vesistö”, koska täsmällisempi ilmaisu helpottaisi lupamääräyksen tulkintaa, ja siten, että jätettä sisältävän rakennekerroksen etäisyyden siihen on oltava vähintään 5 metriä.

Valituksenalaisen päätöksen ratkaisun perustelujen mukaan lupamääräyksiin on sisällytetty riittävät suojaetäisyydet pintavesiin, kuten Lapinjärven laskuojaan, Heinälamminojaan ja Korvapuroon, sekä rakenteelliset ja toiminnalliset vaatimukset, joiden mukaisesti jättemateriaaleista tehtävien kenttärakenteiden pölypäästöt ja haitallisten aineiden päästöt vesiin estetään tehokkaasti.

Hallinto-oikeus toteaa ”pintavesi”-termin korvaamisen osalta, että lupamääräysten tulkinta ei kuulu hallinto-oikeuden vaan valvontaviranomaisen toimivaltaan. Näin ollen vaatimus lupamääräyksen 21 muuttamisesta tältä osin on hylättävä.

Kun otetaan huomioon hakemuksessa esitetyt tiedot kenttärakenteessa hyödynnettävien jätteiden laadusta, riskinarvioon sisältyvä epävarmuus haitallisten aineiden kulkeutumisesta pintavesiin sekä luontoselvitysten tiedot alueen arvokkaista luontokohteista ja myös MARA-asetuksen 4 §:n 1 momentin 5 kohta, hallinto-oikeus katsoo, että aluehallintovirasto on voinut määrätä päätöksen mukaisesta suojaetäisyydestä. Vaatimus lupamääräyksen 21 muuttamisesta on siksi suojaetäisyydenkin osalta hylättävä.

Lupamääräys 21c

Valituksessa on vaadittu, että lupamääräystä muutetaan siten, että valmiin päällystetyn kentän pintarakenteen tulee nestetiiviin sijasta vastata MARA-asetuksen mukaista määritelmää päällystämisestä. Valituksen mukaan lupamääräys olisi siten täsmällisempi, mikä helpottaisi päätöksen tulkintaa.

Aluehallintovirasto ei ole valituksenalaisessa päätöksessään tarkemmin perustellut vaatimustaan nestetiiviistä pintarakenteesta. Aluehallintoviraston hallinto-oikeudelle antaman lausunnon mukaan termi nestetiivis on yleisesti käytetty, teknologiariippumaton ja yksiselitteinen.

Valittajan vaatimus on perustunut MARA-asetuksen 3 §:n 5 kohdan määritelmään. Kyseisessä kohdassa määritelty asfaltti (tyhjätila enintään 5 %) on heikosti vettä läpäisevä.

Hallinto-oikeus toteaa, että lupamääräyksen 21c vaatimus nestetiiviistä pintarakenteesta koskee sekä niitä kenttiä, joissa hyödynnetään MARA-asetuksen mukaisia jätteitä, että kenttiä, joissa käytettäville jätteille on myönnetty poikkeus MARA-asetuksen vaatimuksista. Ottaen huomioon hakemuksessa esitetyt tiedot jätteiden laadusta, kenttärakenteita koskevien riskinarvioiden epävarmuudet sekä riskinarviossa ja hakemuksessa esitetty liukoisten haitta-aineiden mahdollinen kulkeutuminen maaperään ja pohjaveteen, hallinto-oikeus katsoo, että vaatimus tiivistä pinnoitteesta ei ole lainvastainen eikä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarpeeton. Valituksessa ei ole myöskään vaadittu määräystä muutettavaksi näillä perusteilla. Vaatimus lupamääräyksen 21c muuttamisesta on siksi hylättävä.

Lupamääräys 21e

Valituksessa on vaadittu lupamääräystä muutettavaksi siten, että vaatimus mineraalisesta tiivistyskerroksesta, kuivatusrakenteesta sekä suoto- ja valumavesien keräilystä koskee vain alueita, joilla hyödynnetään MARA-asetuksessa säädetyistä jätteen haitallisten aineiden pitoisuus- ja liukoisuusarvoista poikkeavia jätteitä. Määräyksen vaatimuksia ei siten sovellettaisi alueisiin, joilla sovelletaan MARA-asetuksesta paksuudeltaan poikkeavia jätekerroksia.

Hallinto-oikeus toteaa, että valituksenalaisen päätöksen lupamääräys 21e koskee kokonaisuutena MARA-asetuksen vaatimuksista poikkeavasti rakennettavia kenttäalueita eli voimakkaan tuhkan kenttäaluetta (kentän 7 osa-alue) ja kenttäalueita 7 B ja 12. Yhtiö on hakemuksessaan määritellyt nämä alueet sellaisiksi, joilla poikkeukset tulevat sovellettaviksi. Hallinto-oikeus katsoo, että jätekerroksen paksuus vaikuttaa liukenevien haitta-aineiden kokonaismäärään ja sitä kautta toiminnasta aiheutuvaan ympäristön pilaantumisen riskiin. Kenttäalueen sisällä ei voida asettaa kahdenlaisia vaatimuksia pohjarakenteesta sekä suoto- ja valumavesien keräilystä. Vaatimukset tiiviistä kentän pohjarakenteesta sekä suoto- ja valumavesien keräilystä ovat siksi tarpeen ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, ja niitä voidaan pitää parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisena. Asiaa ei voida jättää, kuten valittaja on vastaselityksessään esittänyt, pelkästään valvontaviranomaisen jälkikäteisen riskinarvion varaan. Vaatimus lupamääräyksen 21e muuttamisesta valituksessa esitetyllä tavalla on siksi hylättävä.

Yhteenveto

Valitus on koskenut yksittäisten lupamääräysten muuttamista. Hallinto-oikeus on yllä katsonut, että valituksessa mainittuja lupamääräyksiä ei ole, kun otetaan huomioon asiassa saatu selvitys sekä valituksessa esitetyt vaatimukset ja niiden perustelut, syytä muuttaa vaaditulla tavalla. Valitus on siten

kokonaisuutena hylättävä. Hallinto-oikeus toteaa vielä selvyyden vuoksi, että ympäristöluvan valvontaan liittyvät tulkintakysymykset kuuluvat valvontaviranomaisen toimivaltaan.

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Kuopion kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **16.1.2025**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Hanna Nieminen-Finne ja Mikko Poskiparta sekä tekniikan alan hallinto-oikeustuomari Jenni Korpeinen. Asian on esitellyt Mikko Poskiparta.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu	Jättekukko Oy, oikeudenkäyntimaksu 270 euroa (<i>Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.</i>)
Jäljennös maksutta	Kuopion kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen Kuopion kaupungin terveydensuojeluviranomainen Kuopion kaupunginhallitus Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus / Kalatalousviranomainen Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus / Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue Itä-Suomen aluehallintovirasto / Ympäristölupavastuualue Kuopion Vesi Oy Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

- Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava
- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
 - päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
 - peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
 - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
 - vaatimusten perustelut
 - mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Käyntiosoite: Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki

Puhelin: 029 56 40200

Faksi: 029 56 40382

Aukioloaika: arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#